

РЕШЕНИЕ

№ 2348

гр. София, 11.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 16.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **10313** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 40 от ЗДОИ.

Образувано е по жалба вх.№ 35290/18.10.21г на М. Б. М.-Н. от [населено място] против Решение № 1195/07.10.21г на Административен Ръководител на Специализираната Прокуратура, постановено по нейно заявление по ЗДОИ с вх.№ 3009/20.09.21г/вх.№ на ГП на РБ/.

В жалбата се сочи, че Решението представлява изричен отказ да се предостави достъп до заявена общ.информация, като е необосновано и незаконосъобразно/постановено в нарушение на проц. и мат.закон и в противоречие с целта на закона/, в грубо противоречие с чл.6 ал.1,чл.8 и чл.13 от ЕКЗПЧОС. Моли се за отмяна на Решението, задължаване на ответника да предостави заявената информация и присъждане на разноски по делото.Сочи се, че в законодателството на РБ няма регламентиран правен механизъм, по който гражданин да може да получи информация/от която и да е институция, по реда на който и да е закон/- дали спрямо него са били прилагани СРС, като няма достатъчно гаранции срещу неоснователна намеса в неприкосновенността на личния живот и тайната на кореспонденцията на всеки/гарантирани от ЕКЗПЧОС/.От публично оповестената в медиите информация става ясно, че по отношение на активните участници в протестите от лятото на 2020г е осъществявано подслушване от дър.органи/с или без надлежни разрешения от компетентен орган/, вкл. жертва на такова подслушване според публичната информация е била и самата заявителка/лидер на "Исправи се.БГ"/.Практиката на ЕСПЧ /вкл. по 4 бр.дела срещу РБ/ също констатира липсата на такъв правен механизъм в РБ. В съд.заседание

жалбоподателката се явява лично, като поддържа жалбата и заявява следното: 1/ в Доклад на Временната комисия за разследване на факти и обстоятелства при използването на сълзотворен газ, употреба на сила и помощни средства от МВР, извършени в периода 10.07.20г-02.09.20г срещу протестиращи граждани и за разследване на факти и обстоятелства, свързани с прилагането на специални разузнавателни средства/СРС/ спрямо протестиращи граждани, опозиционни лидери и членове на политически партии от опозицията на 46тото НС на РБ, който е приет на закрито пленарно заседание на 15.09.21г и е засекретен/жалбоподателката знае за него, тъй като е била народен представител в 46тото НС/, са изброени имена на 113 лица/същите, които са изтекли в медиите и които заявителката е цитирала в заявлението си/, спрямо които са били прилагани СРС по водено от Спец.Прокуратура досъдебно производство за извършено престъпление по чл.95 от НК/престъпления срещу републиката, метеж, преврат, бунт, въоръжено въстание/, след разрешение от съдия от СНС. За всички тези 113 лица, сред които и заявителката, не съществува правен ред, по който да узнаят дали спрямо тях са били прилагани СРС, разрешени от съдия/т.е. формално законни/, ако въпросното ДП на СП е приключено без образуване на нак. производство, т.е. ДП е приключило без резултат. За момента единствената възможност за тези лица е по реда на ЗДОИ да поискат информация, като непредоставянето ѝ би могло да е обусловено единствено от това - ДП все още да не е приключило/защото ако е приключило без резултат, няма пречка да се предостави такава информация/. Докладът на Временната комисия на 46тото НС е засекретен, самото 46то НС вече е разпуснато, като заявителката се е позовала в заявлението си на медийно оповестените имена /а самите медии се позовават на този Доклад/, сред които и нейното; 2/ действително ЗСРС се явява специален спрямо ЗДОИ, но ЗСРС не съдържа хипотеза, при която ако образувано ДП не е дало резултат и е прекратено/или самото използване на СРС не е дало резултат/, лицето да получи информация дали спрямо него е било използвано СРС- с разрешение на съдия. ЗСРС урежда само хипотезата на незаконно прилагано СРС/т.е. без разрешение на съдия/, като съвсем отделен е въпросът - дали дадено разрешение от съдия не е мат.незаконно съобразно/издадено при липсата на законовите предпоставки, но в рамките на формално законно протекла процедура по искането и получаването на разрешението/.

Отвeтникът- Административен Ръководител на Специализираната Прокуратура, не се явява или представлява в съд. заседание. Депозирано е писмено становище, в което се сочи, че: адм. акт е издаден от зад. субект по см. на чл.3 от ЗДОИ, в разписаната форма/изрично и мотивирано Решение/, в разписания в ЗДОИ срок, връчено на заявителката по посочения от нея ред. Заявената информация не е обществена по см. на чл.2 ал.1 от ЗДОИ, а по отношение на нея се прилага чл.34б ал.7 от спец.ЗСРС. Приложими са чл.33 от ЗСРС и чл.1 ал.3 от ЗЗКИ/тъй като заявената информация е защитена, респ. класифицирана, в този смисъл е бълг. съд практика/, респ. налице е хипотезата на чл.7 ал.1 вр. чл. 4 ал.1 от ЗДОИ и следва да се приложи чл.10 т.2 вр. т.1 от ЕКЗПЧОС. В приложното поле на ЗДОИ са само актовете на прокуратурата/като част от съд. власт/, които касаят извършваната административна дейност, а останалите актове се предоставят по реда на спец. закони/иначе би се нарушил чл.6 от ЗДОИ/. Моли се за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана, тъй като Решението е издадено в съответствие с изискванията на чл.14б от АПК.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК/ЗДОИ, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация/заявител в адм.производство/, срещу инд.адм.акт по см. на спец. ЗДОИ и общия чл.21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

На страните са дадени указания по доказателствата- с насрочване на делото и подробни в съд.заседание.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Заявителката М.М.-Н. е депозирала до Главния Прокурор на РБ заявление по ЗДОИ с вх.№ 3009/20.09.21г, същото е препратено по компетентност на СП на 23.09.21г, като е заведено в СП с вх.№ 1195/24.09.21г.

В заявлението търсената общ.информация е дефинирана в 5 точки: 1/списък на лицата-активно участвали в антиправителствените протести през 2020г, спрямо които са прилагани СРС; 2/ списък на лицата, спрямо които са прилагани СРС, по разследване за нарушаване на чл.95 от НК в периода 09.07.20г-11.07.21г; 3/списък на лицата, спрямо които неправомерно са прилагани СРС в периода в периода 09.07.20г-11.07.21г; 4/спрямо кои от гореизброените лица са прилагани СРС в периода 09.07.20г-11.07.21г и на какво основание; 5/ в лично качество спрямо мен/с посочени 3 имена и ЕГН-бел. на Съда/, прилагани ли са СРС в периода в периода 09.07.20г-11.07.21г и на какво основание.Сочи се в заявлението, че се желае получаване на заявената информация- в ел.вид, на посочен мейл, като същата засяга широк кръг лица и е от изключителен общ.интерес. В обстоятелствената част на заявлението, преди формулираните 5 точки, се сочи, че съгл. медийни публикации - в Доклада на Временната комисия от 4бтото НС на РБ/описан по-горе,бел. на Съда/, фигурират като подслушвани/с разрешение на съдия от СНС, по искане на СП във връзка с водено ДП за престъпление по чл.95 от НК/- 130 от общо 934 активно участвали в антиправителствените протести през 2020г лица, като в публикациите са посочени следните лица /следва посочване на 2 имена на 130 лица,сред които самата заявителка, бел. на Съда/.

По заявлението е постановено обж.Решение № 1195/07.10.21г на Административен ръководител на Специализираната прокуратура, няма данни дали и кога ѝ е връчено, жалбата до Съда е от 18.10.21г. Решението е постановено на осн. чл.28 ал.2, чл.34 ал.1 и чл.4 ал.1 от ЗДОИ, чл.33 и чл.34б от ЗСРС и чл.41 ал.2 от КРБ, като съдържа 2 диспозитива: 1/ уведомява заявителката, че заявената информация не е обществена по см. на чл.2 ал.1 от ЗДОИ; 2/ уведомява заявителката, че достъпът до заявената информация се осъществява по специален ред /по ЗСРС/. За да постанови Решението, ответникът изрично е приел, че заявлението е допустимо и отговаря на изискванията на чл.25 и чл.26 от ЗДОИ, като излага аргументи-идентични на изложените пред Съда /в становището му по жалбата/.

Съдът намира от правна страна следното:

1/ Щом заявлението е препратено по компетентност от адресата му Главен Прокурор на РБ - на Специализираната Прокуратура по реда на чл.32 ал.1 от ЗДОИ/, то заявената информация явно се намира в СП, а не в която и да е друга прокуратура. Щом СП не препраща заявлението към друга прокуратура, явно също е на мнение, че заявената информация се намира в СП. Както е изрично указано от Съда в съд.заседание - ответникът нито в един момент не твърди, че заявената информация не е при него.Изводът е, че ответникът е зад.субект по чл.3 от ЗДОИ, заявената информация се намира при него, поради което Решението е издадено от комп.орган, в

кръга на правомощията му по закон.

2/ Решението е издадено при спазване на зад. писмена форма, като съдържа зад. реквизити, вкл. съдържа изложени фактически и правни основания. Неоснователно е възражението на жалбоподателката, че Решението е необосновано, т.е. липсват мотиви за издаването му /такава има, отделен е въпросът дали са правилни и законосъобразни/.

3/ В хода на протеклото адм. производство са допуснати съществени нарушения на адм. производствените правила, което е довело и до мат. незаконосъобразност на Решението. В него изрично е посочено, че заявлението е допустимо и отговаря на изискванията по чл.25 и чл.26 от ЗДОИ, поради което се разглежда по същество. Възщност ответникът е следвало да процедира по реда на чл.29 от ЗДОИ, като остави заявлението без движение и даде на заявителката указания в 30дневен срок от уведомяването да посочи ясно точно каква информация търси и да я формулира ясно и точно. Съдът намира, че формулираните 5 точки в заявлението са неясни, неточни и си противоречат взаимно. По т.1 - търси се информация за цялата 2020г, но не става ясно по отношение на кои лица се търси тя. Посочването "активни участници в антиправителствени протести през цялата 2020г" не позволява да се определи за кои лица се отнася т.1 от заявлението. Следва да се отбележи, че чие участие е "активно" и кои протести от всички през 2020г са именно "антиправителствени"/а не насочени срещу някой или нещо друго/- не може и не следва да бъде преценено от ответника, а следва да бъде ясно и конкретно дефинирано именно от заявителя. По т.2- от формулировката не става ясно дали самото разследване по чл.95 от НК е водено в посочения период 09.07.20г-11.07.21г, или прилагането на СРС е в този период; не става ясно и дали се има предвид образувано и водено ДП, и то именно от СП, както и дали се търси информация/каквито доводи жалбоподателката развива пред Съда/ - само ако ДП е приключило без резултат/прекратено/ или респ. самите използвани СРС не са дали резултат. По т.3- търси се списък на всички лица, спрямо които са използвани СРС в посочения период 09.07.20г-11.07.21г /т.е. не само лицата, спрямо които се води разследване по чл.95 от НК, респ. спрямо които има образувано ДП в СП по този текст; и не само лицата, спрямо които ДП е приключило без резултат, респ. използваните СРС не са дали резултат/, като СРС са били прилагани "неправомерно"/не става ясно какво се има предвид под "неправомерно"- дали прилагани изобщо без разрешение на съдия, или прилагани с "формално" разрешение на съдия, дадено в рамките на "формално законна" протекла процедура/както го дефинира жалбоподателката пред Съда/, но при материална незаконосъобразност на разрешението/издадено при липсата на мат. предпоставки на закона/. Следва да се отбележи, че ако се има предвид СРС, прилагани "неправомерно", но с "формално" разрешение на съдия, то нито заявителката и/или ответника, нито ЗДОИ като цяло са лицата и производството, в рамките на които да се установява дали съдебен акт е материално незаконосъобразен. Ако пък се има предвид СРС, прилагани "неправомерно"-изобщо без дадено разрешение на съдия, то въпросът е - защо в СП да има такава информация/за извършвани подслушвания без съдебно разрешение/. По т.4- не става ясно кои са "горезброените лица"- тези по предходните 3 точки/те са разнородни категории/, или поименно посочените в обстоятелствената част на заявлението 130 лица. Които и да са обаче "горезброените лица", за тях важат аргументите на Съда относно т.3 /с изключение на аргументите за "неправомерно" прилагане на СРС/. По т.5 - търси се информация само за използвани спрямо

заявителката СРС- в нейно лично качество /тази формулировка налага да се прави преценка от ответника - кога използването е било в друго нейно качество-напр. на активен участник в антиправителствен протест, на политически лидер, на член на опозицията в 46тото НС и т.н./Освен това не е конкретизирано /каквито аргументи жалбоподателката излага пред Съда/- дали се има предвид ДП,приключили без резултат, респ. СРС са били използвани без резултат.

Изводът на Съда е, че точките от заявлението касаят: различни категории лица/неясно дефинирани;/ различни периоди; водени разследвания по чл.95 от НК или всякакви разследвания; приключили без резултат ДП, и то водени от СП/какво точно се има предвид под “без резултат”-само прекратени ДП ли/ , както и друга хипотеза- на прилагани СРС, но това не е дало резултат/какво се има предвид под “без резултат”- не са събрани годни доказателства относно конкретно престъпление ли;/ формулировките налагат да се правят преценки от ответника, вкл. такива, които не са от негова компетентност и още по-малко се правят в производство по ЗДОИ/дали разрешение на съдия за използване на СРС е законосъобразно/. Всичко това е налагало ответникът да остави заявлението без движение-за уточняване и конкретизиране на заявената информация, тъй като при зададен неясен въпрос е невъзможно даване на ясен отговор. Като е разгледал по същество нередовно заявление, ответникът е допуснал съществено проц.нарушение, което само по себе си е достатъчно за отмяна на Решението на проц.основание. Проц.нарушение се явява съществено/според твърдата съд.практика/, тъй като ако не бе допуснато и заявената информация бе конкретизирана точно и ясно, то и произнасянето на ответника вероятно би било в друг смисъл.

4/Решението/доколкото изобщо може да се разглежда неговата мат.законосъобразност при наличие на неточно и неясно формулирано заявление/, незаконосъобразно се позовава на чл.33 и чл.34б от ЗСРС - като на спец.ред, по който заявителката да получи заявената информация/колкото и неточно да е формулирана/. Тези две норми изобщо не регламентират ред за получаване на информация за използвани СРС/получаване от когото и да е, по отношение на когото и да е, в рамките на приключило или на продължаващо разследване, в рамките на приключило или на продължаващо използване на СРС/. Освен това, ответникът сочи едновременно две взаимно-изключващи се основания за отказа си да предостави заявената информация/тъй като Решението по естеството си е изрично волеизявление за отказ/- че заявената информация не е обществена, както и че достъпът до нея е по реда на спец.ЗСРС. Но цитираният в Решението чл.4 ал.1 от ЗДОИ също визира обществена информация - но такава, достъпът до която не е по реда на ЗДОИ.Ако счита, че заявената информация не е обществена по см. на чл.2 от ЗДОИ, то тогава чл.4 ал.1 от ЗДОИ изобщо не е приложим за нея.Ако счита, че заявената информация е обществена, но редът за достъп до нея е по спец.ред/чл.4 ал.1 от ЗДОИ/- цитираните чл.33 и чл.34б от ЗСРС не са такъв ред/изобщо не разписват ред за достъп/.Ако счита, че заявената информация е класифицирана или защитена по закон/каквито доводи са развити от ответника в мотивната част на Решението/, то относимите норми от ЗДОИ са съвсем други /и тогава подлежи на преценка с каква точно защита, по кой закон и до кога се ползва заявената информацията/.

Решението следва да се отмени и преписката да се върне за ново произнасяне, при което ответникът да процедира по реда на чл.29 от ЗДОИ, а ако заявителката конкретизира точно и ясно заявената информация в 30-дневен срок от уведомлението,

ответникът следва да се произнесе - с изрично писмено мотивирано Решение/каквото е изискването на ЗДОИ/, в което диспозитивът следва да е “предоставям” или “отказвам предоставяне” /съгл. чл.28 ал.2 и чл.34 ал.1 от ЗДОИ/, като при отказ се сочат конкретните норми от ЗДОИ/лимитативно и императивно разписани/, при които може да се постанови законосъобразно отказ.

При този изход на спора/основателна жалба/, на жалбоподателката се дължат разноски-10лв внесена дър.такса.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 вр. чл. 173 ал.2 вр. чл. 174 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1195/07.10.21г на Административен Ръководител на Специализираната Прокуратура, по жалба вх.№ 35290/18.10.21г на М. Б. М.-Н. от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Административен Ръководител на Специализираната Прокуратура, за ново произнасяне по заявление по ЗДОИ с вх.№ 1195/24.09.21г /вх.№ на СП/, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на това решение, КАТО ОПРЕДЕЛЯ СРОК за произнасяне-14дневен от получаване на преписката от Съда.

ОСЪЖДА Прокуратурата на РБ да заплати на М. Б. М.-Н. от [населено място] сумата от 10лв/десет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Съдия: